

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklesiastikē
Istoria**

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

Caput XXI. Quanta mala populo acciderint, post expulsum Ioannem: & de insidiis per sicarios ei structis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

fuisse, ad secundum judicium admitti non debere. Ac de aliis quidem criminibus nullam questionem habuerunt: de hoc autem uno Joannem respondere jubebant, quod depositus, antequam Synodus ei licentiam dedit, in Episcopali solio confessisset. Cumque ille suffragia eorum proferret qui post priorem Synodum cum ipso communicaverant, judices eam defensionem minime admirerunt, eo quod plures fuissent, qui ipsum condemnaverant; & sacerdotalis Canon id dilecte prohiberet. Sed eum deposuerunt, constanter asseverantem, illum esse Canonem hereticorum. Nam eum Ariani concinnatis adversus Athanasium calumniis, Alexandrinam Ecclesiam ei ademissa, mutationem temporum formidantes, eam regulam considerunt: studiose videlicet caventes, ut ea qua adversus illum machinatus fuerant, indiscussa remancerent.

κείσιν τὸν ὄπωσδεν καθαιρεῖσθαι· καὶ τὴν μὲν ἀλλαγὴν ἔχειται οὐ τοσοῦτον ἀπολογεῖσθαι τὸν ἰδεῖννον αἰτήτην, οὐ καθαιρεῖσθαι· τελινέπειροψιον σύμβολον, εἰ τὸν ἐπισκοπικὸν ἐκάθισες θέσον· τε δὲ τὸν ψῆφον τῶν κεκονωπικῶν αὐτῷ μὲν τῷ αριστέρᾳ σύμβολον προσχώμενον, εἰς πλάνων αὐτῷ καταψιταμψιον, καὶ διὰ τοῦ ιερατικοῦ κανόνθ απαγορεύοντο· εἰ προσένοι τῷ τῷ απολογίαν αἱλλακαθεῖλον αὐτὸν, ἐπερδόξεων ἐνισδέμενον τοτοῦ ἐναιρεῖσθαι· εἰ δὲ τῆς δρεσείς αἱρετες συκοφαντισταῖς αἱτανάσιον αἴφελον τῷ αἰλεξανδρέων ἐκκλησίαν, δέσιτη τοῦ πρυμάτων μεταβολῆς, τάδε ἐνομοθέτησα, δέξεται μέντον τὰ ἑτοῖς αὐτῷ βεβελώμενα σπεδάζοντες.

CAPUT XXI.

ΚΕΦ. ΙΔ.

Quanta mala populo acciderint, post expulsum Ioannem: & de insidiis per sicarios et structis.

Οτακανδουριαὶ ἐπὶ τῇ ἐκκλησίᾳ λαζαν τὸ πατριθεὶς πριν εἰτ' αὐτῷ στιαξιελλή.

Porro Joannes sententia Episcoporum depositus, ad Ecclesiam amplius non processit: sed in Episcopali domo quietus manebat. Exente autem Quadragesima, in ipsa sacra nocte in qua anniversaria festivitas in memoriam resurrectionis dominicae celebratur, fautores Joannis pelluntur ex Ecclesia, militibus & quibusdam Joannis inimicis, in eos Baptismi sacramenta adhuc pergentes, impetum facientibus. Quares cum prater expectationem accidisset, ingens tumultus in baptisterio exortus est: mulieribus ejulantibus ac turbatis; pueris plorantibus; sacerdotibus vero ac Diaconis vapulantibus, &c in eo quo erant cultu atque ornatu, violenter fugatis. Cetera que in ejusmodi perturbacione evenisse verisimile est, fideles quidem non ignorant: ego vero de industria silentio præteribo, ne quis forte nondum initiatus, eahic legat conscripta. Reliqua autem populi multitudo, cum insidias intellexisset, postridie reliqua Ecclesia, in publico lavacro admodum spatio quod Imperatoris Constantii nomine nuncupatur, Pascha celebrarunt,

Ο Δὲ ἰδεῖννος καθαιρεῖσθαι, ἀκέκκλησιαζε· αλλὰ σὺ τῷ ἐπισκοπικῷ καταγγωγῷ οὐδεμείον δέληγοντες τοσοῦτον, κατ' αὐτὸν τῷ ιεροῦ νύκλῃ, εἰ δὲ οὐτοῖς ζερπή ἐπιτελεῖται, ἔχειται τῇ ἐκκλησίᾳ οἱ ταῖς αὐτοῖς Φεονθύλες, επιβιντον αὐτοῖς ἔτι μυσταγγώσι τραχίσιαν, καὶ τῷ αὐτῷ δυσμένων απερούσι δὲ τότε συμβάντο· πολὺς αὐτὸν τὸ βαπτισμόν ενελό θόρυβο· γυναιῶν μὲν μετασυγκρατεατομένων παιδίων ἐκλαϊσθαι λεγούσι· καὶ διακόνων τυπομένων τέ, καὶ προσβίσιως εἰχον χήματο· ἐλαυνομένων τῷ αἵματί οἰα εἴκοσι ηγέρες ἐν αταξίᾳ τοστοι· καὶ μυνθέντες σοκού ἀγνοεῖσθαι· εἴγω δὲ μαγκάιως σιγήσομαι, μη, καὶ αἰμούσιον τὸ διτύχη τῇ γεαφῇ αἰδούμενον δὲ καὶ τὸ λεπτὸν πλῆθος τὴν ἐπιβελλήν, τῇ ιεραταταλιπόντες τὴν ἐκκλησίαν, εἰ δημοσιότερῷ πολυχωρίῳ μάλα, κανακτίᾳ τῷ βασιλέως επανύμω, τὸ πάχα ἐπετελεσθαι.

καθόπεισκόποις καὶ πρεσβύτεροις, καὶ λοιποῖς
ἄλοις, οἷς Θεμίστης τὸν ἐκκλησίαν διέ-
πειν οἰδή τε λαζανῆσται, τοιωννα φρε-
γνήσεις ἐλαττήσεις δὲ εὐθεν. συνηλθοις ὁ τρόπος
αἵρεσις πιναχῶρον, ὃν κανεῖσθαι ὁ βα-
σιλές μηποτα την πόλιν σωμοκήσας, εἰς ιπ-
ποδέρις θέαν ἐκάθηρε, ξύλοις φέλειχί-
σας ἢ οὐκέτε πῆμα μὴν ἐνθάδε, πήδε ἐτέ-
ρωτον ἔξει, ιδίᾳ ἐκκλησίαζον, καὶ ιωαν-
ταριώναδόντος· ὁ τε δὲ τρίτον τὸν χερόν αὐ-
τοῦ ποτέ πιναχοῦν ἦνοι Κύριος, εὐχε-
τέοισον ἔχων αὐτὸν ἐπὶ σφραγίν ιωαννα παρε-
σκευασμένος, επιτελεῖσθαι τῷ περι-
ματι, φωρεῖται· καὶ οὐτὸν τὸ πλήθες αὐτὸν
αἴνιος εἰς την ἐπιβελλουσαν φέτες, αἴγαδαι
τεργές τὸν ὑπαρχον· ἐπισκόπας δὲ τινας τῷ
ἀριφῷ αὐτὸν ληστούς ιωαννας, ξέπλετο πε-
ροτο τειναῖντες οὐκαντινοι· εἰς ὑπερον δὲ καὶ ἐπι-
δία πρεσβύτερον, ος πρεσβύτερος ἐχθρός δια-
κόνων ἐτύγχανε δελφος, δρομαιος· εἰς τὸν ἐπι-
σκοπικὸν οἰκον εἰσέβαλλεν· ἐπιγνως δὲ τις
αὐτὸν τῷ περιβαλλοντινον, ἐπέρχεται, τῷ δέρμα
την αἰπαν πυθόμενος· οδέ μηδὲν αποκρί-
θεις, περιχρόμα ξιφιδιών παιει τὸν αὐτόν, ει-
καὶ μετ' ἀκένον ἐτερον ἐπισκόπαντες· ἐπεώ-
τε πληγῇ· οὐδεὶς δέ καὶ γειτονεπιτέτοις θο-
ρυβούσιν δὲ σωθοῦ τῷ παρεύθων, ὑπο-
σεψήνας εφυγε· περιπλανομένων δέ τὸν διω-
κολων τοις περόρων συλλαμβάνεται τὸν
θεργούτα, περισθεμάν τις ἐπι βαλανεύ-
λειραμός αναχωρῶν, ἐπελάσεται αὔτοις, καὶ
κατεινα πληγαίς, ἐκεῖ νεκρός· ἐπει δέ κυ-
κλωθεις, μόλις ὑπὸ τὸ πλήθες ἐπηρόεται,
ἄγκων αὐτὸν εἰς τὰ βασιλίδα· καὶ μαρνεό-
μενοι τὸν απεχθανομένων ιωαννη την ἐπιεύ-
λην· καὶ τὸν Φονέα, καὶ τὰς ἐπὶ τοῦ αναπει-
σαίδας, ἐπεβόν τημωσίαν δέναι· περιπλα-
νεῖται δὲ τον ὁ ὑπαρχος αὐτὸν εἰς την δίκην,
διέλυσεται δήμος την ὄργην.

A sub Episcopis & Presbyteris, & ceteris
aliis quibus res Ecclesiasticas admini-
strare ius fasque est: qui tum, ut Joanni
faventes, cum populo verbabantur. Ve-
rum cuiusinde expulsi essent, convenie-
runt in locum extra urbem, quem Im-
perator Constantinus civitate nondum
condita, ad Circensium ludorum spe-
ctaculum complanaverat, & afferibus
circumleperat. Atque ex eo tempore
modo istic, modo alibi, prout copia da-
batur, lectorum collectas egere, & Joani-
nitæ vulgo dicebantur. Per idem tem-
pus vir quidam dæmoniacus aut dæmo-
niacum simulans, deprenditur, pugio-
nem habens, tanquam ad Joannem oc-
cidendum paratus, nondum tamen id
facinus aggressus. Qui comprehensus à
multitudine, perinde ac si pretio con-
ductus fuisset ad eadem faciendam, ad
Præfectum urbis perductus est. Sed
Joannes, missis quibusdam Episcopis ex
numero eorum quos circa se habebat,
hominem liberavit priusquam tormentis
subjeceretur. Posthac servus quoque
Elpidii Presbyteri, qui Diaconi aperi-
te erat inimicus, effuso cursu in ædes
Episcopales irrupit. Quem quidam ex
iis qui forte illic aderant, cum agnovi-
set, impetum ejus repressit, caufam cur-
sus interrogans. Ille nullo responso dato,
protinus hominem sicca percudit: alte-
rum deinde qui priore percusso incla-
maverat, similiter vulneravit. Tertium
quoque prater illos transfixit. Tandem
vero cum omnes qui aderant commoti,
clamorem ingentem iustulissent, ille
averlus fugere coepit. Et cum iū qui illū
persequerantur, procul positis in-
clamarent fugientem comprehendente-
rent, accurrens quidam ex balneo qui
jam lotus domum redibat, hominem
apprehendit: lethalique vulnero ab eo
percussus, exanimis concidit. Ad extre-
num cum à populo undique circunda-
tus, agre admodum captus esset, ductus
est in palatium. Testaque cives has est
insidias inimicorum Joannis, clamabant
& sicarium & eos qui illum ad hoc inci-
tavissent, pœnas dare oportere. Præfe-
ctus autem urbis, cum eum tanquam ju-
dicaturus accepisset, populi furorem
compescuit.

Ggggg